

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte -
judecători

Toma Nadejda
Timofti Vladimir
Țurcan Anatolie
Cobzac Elena
Boico Victor

judecând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 28 iulie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Colonițchi Vitali XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 12.03.2016 – 28.07.2017;*
2. *Instanța de apel: 23.08.2017 – 22.11.2017;*
3. *Instanța de recurs: 23.02.2018 – 22.05.2018.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 28 iulie 2017, Colonițchi Vitali XXXXX a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin.(1) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Colonițchi Vitali XXXXX a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani și nu va fi executată dacă condamnatul nu va comite o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a dispus încasarea din contul lui Colonițchi Vitali XXXXX în beneficiul părții vătămate Lebedă Zinovia prejudiciul moral în sumă de 3000 lei (trei mii) lei.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 57 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut, că inculpatul Colonițchi Vitali XXXXX, locuitor al XXXXX, la 02 februarie 2016, în intervalul de timp de la orele 17:30-18:00, aflându-se în stare de ebrietate, a intrat în gospodăria cet. Lebedă Zinovia din același sat, manifestând ostilitate față de ultima, i-a aplicat ultimei lovituri cu pumnii și picioarele peste suprafața corpului, cauzându-i vătămări corporale medii.

Acțiunile inculpatului Colonițchi Vitali XXXXX au fost încadrate în baza art.152 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Fortuna Dumitru în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Colonițchi Vitali XXXXX să fie achitat de sub învinuirea imputată, din lipsa faptului infracțiunii sau fapta nu a fost săvârșită de inculpat. Totodată, solicitând și respingerea ca neîntemeiată a

acțiunii civile pe motiv că inculpatul Colonițchi Vitali nu este subiectul litigiului sau pe motiv că acțiunea în fapt nici nu a fost examinată conform modului stabilit în cadrul procesului penal.

În apelul declarat a invocat că, urmare a administrării probelor care s-a dovedit integral nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, instanța de judecată eronat în partea descriptivă a sentinței doar a descris probele administrate în special declarațiile selective ale părții vătămate și ale martorilor făcute în cadrul ședinței de judecată, fără le da o apreciere juridică acestora prin prisma legalității și pertinentei lor, în raport cu alte probe, și a divergențelor esențiale stabilite în cadrul procesului. Mai mult ca atât, instanța în partea descriptivă a sentinței eronat a reflectat declarațiile unor martori și a părții vătămate în unele cazuri doar parțial, în altele, diametral opuse celor prezentate real în ședință. La fel, instanța în nici un fel nu s-a expus asupra înscrisurilor de la BC „Moldindconbank” prezentate de partea apărării, ca fiind unicele probe care au dat o claritate circumstanțelor cazului în timp, stabilind alibiul incontestabil al condamnatului, și care în esență au confirmat neveridicitatea declarațiilor părții vătămate și martorilor părții acuzării, ca fiind dubioase, lipsite de credibilitate.

În pofida faptului, că soluția instanței în mare parte s-a axat pe declarațiile părții vătămate, pe care în pct. 20 al sentinței, le-a considerat drept veridice și concludente, instanța nu a concretizat care anume declarații poartă un caracter probatoriu, fără a da apreciere declarațiilor prezentate de acesta la faza de urmărire penală și divergențelor esențiale stabilite între declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării. Analogic instanța de fond a procedat și cu declarațiile altor martori cum ar fi Trevco Iliia, Dragomir Eugenia, Sîrbu Violeta și Dragomir Sergiu, fiind greșit și incomplet reflectate declarațiile acestora în partea descriptivă a sentinței.

Deși între declarațiile celor menționați mai sus există o neclaritate și o divergență totală, instanța de fond nici nu a făcut referire, care din declarații sunt veridice, selectând neîntemeiat declarațiile acestora pentru a le racorda pentru a crea impresia unei opinii univoce.

La fel, instanța din motive necunoscute nu s-a expus asupra declarațiilor părții vătămate și a martorilor indicați, prezentate la faza de urmărire penală care în totalitate sunt diferite, fapt care trezește dubii asupra corectitudinea și veridicitatea declarațiilor acestora.

Partea apărării a menționat, că dacă de analizat în complex declarațiile părții vătămate Zinovia Lebădă și a martorilor Sîrbu Violeta, Dragomir Sergiu și Trevco Iulia, se atestă faptul, că Violeta Sîrbu este un martor fals, care nici nu a fost la data de 02.02.2016 în Rezin, în oșpeție la Zinovia Lebădă, însă i s-a cerut să participe în calitate de martor cu un singur scop de a-l învinui pe V. Colonițchi. Această concluzie rezultă din însăși declarațiile victimei, care pe tot parcursul urmăririi penale nu a pomenit despre vizita lui V. Sîrbu. La fel declarațiile acesteia intră în contradicție cu declarațiile martorului S. Dragomir, care a confirmat faptul că el cu V. Colonițchi în acea zi nu a fost la Z. Lebădă și cu V. Sîrbu nu s-a întâlnit. Declarațiile acesteia sunt în contradicție și cu declarațiile martorului Trevca Iulia, care a susținut că în acea zi pe V. Sîrbu nu a văzut-o, mai mult ca atât, la data de 02.02.2016 când ieșea din ograda lui Z. Lebădă s-a întâlnit cu S. Dragomir, care a venit să-i propună lemne Zinoviei Lebădă. În această situație nu este clar cum V. Sîrbu în acel moment se afla în vizită la Z. Lebădă, dacă nu s-a văzut cu nimeni din martorii indicați, fapt confirmat de martori. Mai mult ca atât este puțin credibilă motivația lui V. Sîrbu că a venit la Z. Lebădă pe motiv că mama ei Sîrbu Ana a plecat în Odesa.

În opinia avocatului, declarațiile prezentate de Z Lebădă la diferite faze ale procesului penal urmează a fi apreciate critic, lipsite de pertinentă și consecutivitate, or, aceasta într-adevăr se afla în stare de ebrietate și nu ține minte cine a maltratat-o și în ce circumstanțe. Nu este clar totuși de câte ori S. Dragomir a fost la acesta, la ce

oră a avut loc presupusa maltratare, a fost acesta bătută cu picioarele sau ridicată în aer și trântită o singură dată. Reieșind din faptul că pe parcursul urmăririi penale victima niciodată nu a menționat despre prezenta nepoatei sale Sîrbu Violeta, iar ulterior acesta a intervenit ca martor, nu este clar cum în circumstanțele descrise martorul respectiv nu s-a văzut cu S. Dragomir. La fel, nu coincid orele când au avut loc faptele.

În coraport cu constituția corpului inculpatului este evidentă exagerarea evenimentelor, că victima a fost ridicată în aer de asupra capului de mâini și picioare, or, inculpatul nu este un atlet de greutate. Reieșind din aceste declarații repetat se confirmă faptul că martora V. Sîrbu la data de 02.02.2016 nu a fost în ospete la Z. Lebădă, declarații care au fost susținute de martorul S. Dragomir, Z. Lebădă și I. Trevca. Mai mult ca atât, reieșind din faptul că martora Iu. Trevca a susținut, că a fost telefonată de Sîrbu Ana și rugată să o verifice ce s-a întâmplat cu Z. Lebădă, deoarece o vecină i-a comunicat că a fost bătută, iar martora Violeta Sîrbu a susținut că ea a telefonat-o pe mama Ana Sîrbu și i-a povestit despre cele întâmplate, se prezumă că A. Sîrbu nu a fost nicăieri plecată și V. Sîrbu a prezentat declarații vădit false precum că a petrecut-o pe mama sa A. Sîrbu în Ucraina, pentru a-și argumenta motivația falsă că a fost la Z. Lebădă.

Analizând aceste declarații în coraport cu declarațiile lui Z. Lebădă care a susținut că după bătaie a fost dusă în casă de S. Dragomir, se concluzionează că într-adevăr Z. Lebădă nu ține minte cu certitudine cine a maltratată-o, or, acesta într-adevăr era în stare de ebrietate avansată și a încurcat evenimentele cazului și personalitatea agresorului. Iar dacă de analizat că victima a susținut diferit că a fost maltratată cu pumnii și picioarele într-un caz și ridicată în aer și aruncată la sol în alt caz, în prezența lui S. Dragomir, se cere o concluzie mai mult credibilă, că a fost maltratată de S. Dragomir, pe care rudele victimei vor să-l înlăture de la răspundere.

La fel este critică poziția instanței că vinovăția inculpatului a fost probată prin: confruntările efectuate între V. Colonițchi pe de o parte și Z. Lebădă; S. Dragomir, V. Sîrbu pe de altă parte, dat fiind faptul că anume prin confruntările respective s-a constatat faptul divergențelor cu declarațiile prezentate în instanță, circumstanțe care instanța le-a trecut cu vederea.

Apelantul a menționat că, în situațiile descrise, instanța de fond în mod eronat și-a întemeiat soluția pe unele probe care au fost lipsite de relevanță și concludentă, lăsând în umbră un element cel mai important - alibiul lui V. Colonițchi, care a fost probat cu certitudine în cadrul ședinței și faptul nevinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate se confirmă repetat, prin declarațiile martorilor, materialele și actele anexate la dosar, în special, certificatul prezentat de la BC „Moldindconbank”, care confirmă incontestabil alibiul lui V. Colonițchi și infirmă declarațiile martorilor părții acuzării, acte asupra cărora instanța nu s-a expus în nici un fel.

Totodată, partea apărării a atras atenția și la soluția instanței vis-a-vis de acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, și notificând prevederile art. 220 alin. (3), art. 225 al. (1) Cod de procedură penală, a menționat că acțiunea civilă în cadrul procesului penal se examinează conform procedurii civile și în acest context a reținut, că deși acțiunea înaintată, corespunde după formă și conținut, aceasta de iure și de facto, nu a fost examinată în procesul penal conform modului stabilit, fără a fi examinate și probate argumentele invocate. Adică fără a trece la dezbaterile judiciare, instanța de fond, în lipsa reclamantului și reprezentantului acesteia, din inițiativă proprie, unipersonal a dispus admiterea acesteia parțial prin casarea prejudiciului moral în sumă de 3000 lei, fără a fi probată această pretenție.

Astfel, apelantul a considerat că instanța nejustificat și-a extins împrumăturile, fapt care repetat creează dubii la imparțialitatea instanței de fond, la judecarea cazului dat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie

2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Colonițchi Vitali XXXXX de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal.

Deși inculpatul nu și-a recunoscut vina sa, instanța de apel a constatat că vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de instanța de fond și verificate suplimentar de instanța de apel, astfel, reținând că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor cercetate, iar concluziile privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lui rezultă din probele administrate, cărora le-a fost dată o apreciere legală sub toate aspectele, complet și obiectiv.

În această ordine de idei, instanța de apel a statuat că, soluția instanței de fond se bazează pe declarațiile: părții vătămate Lebădă Zinovia, a martorilor Trevco Iulia, Costiș Vladimir, Dragomir Eugenia, Sîrbu Violeta, Dragomir Serghei, Costiș Ion, Dragomir Valeriu, Dragomir Nicolae, precum și de alte materiale din dosar, care suplimentar au fost cercetate și în instanța de apel, probe care pe deplin dovedesc vinovăția inculpatului Colonițchi Vitali în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, cu indicii de calificare: *vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.*

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a relevat că nu poate fi admisă solicitarea apelantului privind achitarea inculpatului, menționând că nu poate reține criticile aduse de apelant declarațiilor descrise de instanța de fond în sentința emisă, or, chiar și în situația în care acestea nu au fost date în volum deplin, la o analiză efectuată de instanța de apel s-a constatat că nu a fost modificat sensul acestora.

Ce ține de declarațiile martorilor Dragomir Valeriu și Dragomir Nicolae în sensul că inculpatul la data și ora comiterii infracțiunii se afla împreună cu ei, instanța de apel le-a apreciat critic, deoarece ambii sunt prieteni cu inculpatul și sunt interesați în eschivarea inculpatului de pedeapsă penală. La fel, acestea se combat prin multitudinea probelor cercetate în ședințele instanței de fond și suplimentar în cea de apel, conform cărora se dovedește pe deplin culpa lui Colonițchi Vitali de comiterea infracțiunii incriminate.

În acest sens, instanța de apel a indicat că, partea vătămată direct indică la inculpat ca persoana care a comis infracțiunea, la fel și martorul Dragomir Serghei.

În circumstanțele constatate supra, instanța de apel a apreciat apelul declarat ca fiind o descriere a declarațiilor participanților la proces, fără invocarea cărora argumente verosimile ce ar servi temei pentru modificarea sentinței instanței de fond.

Astfel că, afirmațiile apelantului au fost considerate de către instanța de apel ca o încercare de a ușura situația inculpatului prin eschivarea de răspunderea penală, poziție, care nu poate echivala cu achitarea acestuia.

Cu privire la certificatul de la „Moldindconbank” (f.d. 143), instanța de apel nu l-a reținut ca probă de nevinovăție a inculpatului, or, operațiunea bancară a avut loc la data 02.02.2016 ora 14:42, pe când infracțiunea a avut loc între orele 17:30-18:00, ceea ce confirmă irelevanța certificatului în cauză, care nu ar putea servi un temei pentru modificarea soluției adoptate neprezentând din cele invocate de apărător un alibi.

Cu referire la alegațiile avocatului în ce privește admiterea acțiunii civile, dispunându-se încasarea în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral, de către instanța de fond, instanța de apel a menționat că, în procesul verificării legalității sentinței instanței de fond, careva încălcări procedurale cu privire la acțiunea civilă nu au fost constatate, invocările la capitolul dat fiind apreciate ca un dezacord cu soluția

adoptată în detrimentul inculpatului.

Verificând legalitatea pedepsei aplicate inculpatului, instanța de apel a considerat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, i-a stabilit o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvârșită, deoarece a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal face parte din categoria celor mai puțin grave pentru care legiuitorul a prevăzut pedeapsa închisorii pe un termen de până la 5 ani, de motivul acesteia, de fluența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării făptuitorilor care nu este la prima abatere de la lege, anterior fiind condamnat prin sentința Judecătorei Ungheni din 18.01.2012 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, precum și de condițiile de viață a familiei acestuia, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei, de faptul că nu a recunoscut vina și nu s-a căit pentru faptele comise. Careva circumstanțe atenuante și agravante în acțiunile inculpatului Colonițchi Vitali nu s-au constatat.

De asemenea, instanța de fond a luat în considerație și faptul, că conform caracteristicii eliberate nu este angajat în câmpul muncii, nu este căsătorit, locuiește singur în casa părinților decedați, nu dispune de cotă de teren, deseori consumă băuturi alcoolice, din partea locuitorilor la primărie au parvenit plângeri în adresa acestuia; în locurile publice uneori se comportă agresiv (f.d. 68); la evidența medicilor psiholog și narcolog nu se află, anterior a fost condamnat (f.d. 62,67).

Astfel, ținând cont de circumstanțele expuse supra, scopul și motivele faptelor comise, comportarea inculpatului în timpul și după comiterea infracțiunii, care nu și-a recunoscut vinovăția, ignorând probele prezentate pe caz, lipsa de căință sinceră pentru ceea ce a săvârșit, gradul sporit al pericolului social al infracțiunii, valoarea socială la care a atentat, consecințele survenite, instanța de apel a considerat că prima instanță a ajuns corect la concluzia că întru executarea scopului pedepsei penale este oportună aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, dar cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În opinia instanței de apel, pedeapsa stabilită inculpatului, cu respectarea prevederilor legale, este echitabilă faptei infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale, care va atinge scopul de corectare și reeducare a lui Colonițchi Vitali.

6. Decizia instanței de apel pronunțată integral la data de 03 ianuarie 2018 este atacată cu recurs ordinar de inculpat, la 02 februarie 2018, care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, precum și a hotărârii primei instanțe, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat de sub învinuirea imputată, din lipsa faptului de infracțiune, sau fapta nu a fost săvârșită de inculpat, sau să se dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel cu elucidarea tuturor circumstanțelor cazului, precum și respingerea acțiunii civile pe motiv că el nu este subiectul litigiului dat.

În motivarea solicitării sale, invocă ilegalitatea hotărârii de condamnare, care se bazează pe presupuneri, indicând aceleași motive care au fost expuse în cererea de apel declarată de avocatul Fortuna Dumitru în numele inculpatului, considerând că, învinuirea incriminată nu și-a găsit confirmarea pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de fond și de apel, iar probele cercetate au fost apreciate în mod eronat de aceste instanțe, existând în cazul dat temeiuri suficiente care stabilesc cu certitudine lipsa în acțiunile lui a faptului infracțional.

7. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat. În motivarea solicitării expuse, procurorul menționează că instanța de apel just a adoptat soluția de condamnare în privința inculpatului, iar activitatea instanței de apreciere sau reapreciere a materialului probatoriu în alt sens decât cel propus de recurent este o prerogativă a acesteia și nu constituie un temei separat de recurs, prevăzut de art. 427

alin. (1) Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar fiind lipsită de orice suport legal.

Procurorul menționează că motivele invocate de recurent deja au constituit obiect de examinare în instanța de apel, iar o altă opinie asupra probelor puse la baza soluției adoptate nu poate servi drept temei pentru reexaminarea cauzei.

8. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, cu menținerea hotărârii atacate

Astfel, examinând motivele invocate în recursul ordinar, Colegiul penal lărgit constată că prin acestea se expune o critică asupra probelor puse de către instanța de apel la baza condamnării lui Colonițchi Vitali, critică care în opinia recurrentului este justificată și impune necesitatea casării deciziei atacate.

În contextul dat, Colegiul penal reține că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a reitera că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Totodată, Colegiul penal lărgit statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal reiterează că *instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.*

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit respinge argumentele recurrentului în partea dată, ca fiind *de jure* inadmisibile.

În același context, Colegiul penal lărgit constată că temeiurile pentru recurs invocate în cerere, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și că nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, nu și-au găsit confirmare la examinarea prezentelor recursuri ordinare, fiind invocat nemijlocit întru susținerea criticii privind aprecierea probelor care, după cum s-a menționat anterior, este inadmisibilă la această etapă a procesului penal. Totodată, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul a omis să specifice asupra căror anume motive instanța de apel nu s-a expus, ceea ce denotă formalitatea invocării temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În același context, Colegiul penal lărgit respinge argumentele recurrentului privind soluționarea greșită, în opinia sa, a acțiunii civile înaintate în cauză, or argumentele invocate de recurent au fost pe deplin abordate la etapa judecării apelului, asupra lor fiind expuse concluzii relevante în decizia atacată, enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, care nu necesită o reiterare din motivul temeiniciei și plenitudinii lor.

În ansamblul circumstanțelor constatate, din motiv că temeiurile pentru recurs invocate în cerere nu și-au găsit confirmare, precum și din considerentul că celelalte argumente sunt inadmisibile, iar alte erori care ar impune soluția casării deciziei instanței de apel nu s-au depistat, Colegiul penal conchide asupra respingerii, ca

inadmisibil, a recursului ordinar declarat de către inculpat, cu menținerea deciziei instanței de apel.

9. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

D E C I D E :

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de inculpatul **Colonițchi Vitali XXXXX**, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2017, în propria cauză penală.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **21 iunie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Boico Victor